

Jossain on jotain

29.1.-1.2.2009

EEVA MUILU:

Jossain on jotain

Konsepti ja koreografia Eeva Muilu

Esiintyjät Eila Hämäläinen, Kielo Kankkunen, Leila Kourkia, Mikko Makkonen, Irja-Leena Suhonen

Valosuunnittelu ja lavastus Heikki Paasonen

Pukusuunnittelu Monika Hartl

Äänisuunnittelu Johanna Storm

Tuotanto Zodiak – Uuden tanssin keskus, Helsingin juhlaviikot ja Eeva Muilu/Johanna Tirronen, yhteistyössä Kuopio tanssii ja soi sekä Pyhäsalmen tanssi ry/Täydenkuun tanssit

E

Esitykset

29.1.2009 klo 19

31.1.2009 klo 19

1.2.2009 klo 15

Pannuhalli, Kaapelitehdas

Yleisökeskustelu esityksen jälkeen 1.2.

Liput 17/10 e

Zodiakin house-koreografi Eeva Muilun niin kiitosta kuin keskusteluakin virittänyt teos Jossain on jotain saa kolme uusintaesitystä Zodiakin kevätkauden avaukseksi – nyt Kaapelitehtaan Pannuhallissa.

Teos syntyi Eeva Muilun halusta työskennellä esitystaiteen ulkopuolelta tulevien ihmisten kanssa; hänen senioreille pitämiensä tanssityöpajojen lopputuloksena. Teos keskittyy ihmisen kehollisen, tilallisen ja ajallisen olemisen äärelle – täällä olon äärelle. Muilu on työryhmänsä kanssa pyrkinyt luomaan teokselliset puitteet ja rakenteen erilaisille kohtaamisille ja kehollisille vuoropuheluille, olemisen muuntuvalle näyttäytymiselle. Koreografin ensisijainen pyrkimys on ollut ajatella näyttämöä tapahtuman paikkana ja teosta jonkin ilmenemisen paikkana, ei niinkään maailman esittämisen tai kommentoimisen paikkana.

Muilun ohjauksessa viiden rohkean ikäihmisen ja yhden nuoren tanssitaiteilijan muodostama herkkävireinen ensemble näyttää ja jakaa julkisesti sitä, mitä on löytänyt liikkeessaan itselleen ennestään tuntemattomalla ja haavoittuvalla alueella. Jossain on jotain herättää tahtomattaankin arvokysymyksiä siitä, millaiset ihmiset, ikäkaudet, kehot ja liikelaadut ovat tanssin ja näyttämön arvolle sopivia.

Jossain on jotain nähtiin viime vuonna niin Kuopio tanssii ja soi -festivaalilla, Täydenkuun tanssit -festivaalilla kuin Helsingin juhlaviikoilla.

“Tämä tanssiproessi antoi minuudelleni uuden puvun, uuden synnyinseudun, uudet käsitteet olemiselle sekä taitoa tutkia, mitä tapahtuu kun käsi ojentuu, kantapää tai varvas tuntee lattian, valo tulee ikkunasta. Tila, aika, laatu! Luulen, että tanssiessani olen tutkimuksen puhtaimmassa ja tärkeimmässä merkityksessä.”

Mikko Makkonen

"Senioriryhmä näytti, että tanssija on iätön" (Auli Räsänen, Helsingin Sanomat 14.6.2008)

"Uskon, että esitys saavutti tavoitteensa. Se heitti lempeästi eteemme mietittäväksi kysymyksen siitä, kenellä ja minkä ikäisellä on oikeus tanssia ja mikä ylipäänsä on tanssia. Se toi tanssin suhteen näkyväksi ja arvostuksen kohteeksi ikääntyvänkin kehon." (Annikki Alku, Savon Sanomat 14.6.2008)

"
Jossain on jotain on todella liikuttava ja sympaattinen teos... Pidän teosta taas todisteena siitä, että suomalaisista koreografeista Muilu ymmärtää ehkä parhaiten, ettei lava ole vain tanssinammattilaisten pyhättö, jossa toistella opittuja maneeereja ja omaksuttuja teosmuotoja, vaan se on esitystaiteen tekemisen rajattomien mahdollisuuksien paikka. Muilu on todellinen visionääri, joka ei pelkää lähestyä esitystaidetta tästä valtavasta vapaudesta käsin. Kuitenkaan tämäkään teos ei ollut vaan tämän vapauden tulos, vaan harkittu, vastuullinen, iloinen ja niin kuin aina myös hauska teos." (Olli Ahlroos, Liikekieli.com 26.7.2008) Lue koko artikkeli

"Jossain on jotain ei kalasta ansioitaan muodollisella taituruudella. Teoksen arvo on toisaalla: se on vahva kannanotto vanhenevan väestön puolesta. Sosiaalisella kontekstillaan teos kietoo itsensä tiukkaan syleilyyn ympäröivän maailman kanssa. Teos ei pelkästään kuvaa aikamme todellisuutta, vaan se on ja luo sitä." (Jenni Sainio, Liikekieli.com 14.6.2008) Lue koko artikkeli

"Muilun teos kuroo umpeen sukupolvien välistä kuilua... Jossain on jotain on nykytanssiteos, joka tuo juuri tähän hetkeen. Sisällöltään ja tunnelmaltaan sen tarkoitus on hinata katsojan harhaileva mieli puhtaaseen olemiseen tässä ja nyt." (Katja Pesonen, STT 13.6.2008)

"Helt uppenbart har det här inte varit frågan om att överskrida gränser, övervinna sig själv eller jobba med sådant som känns främmande. I stället har gruppen fokuserat på det som känns förtroget och gemensamt. Det samma gäller den grupp övriga workshopsdeltagare som i röda pappershattar kliver in på scenen från läktaren. Inget ont med det." (Jan-Peter Kaiku, Hufvudstadsbladet 21.8.2008)

"Häikäistyin senioritanssijoista, heidän asenteestaan... Heräsi toive, että saisivatpa muutkin nähdä, kuinka kauniiksi ihmiset muuttuvat, kun heidän heittäytymisensä on tuottanut syvän kokemuksen... Suomi olisi kauniimpi maa, jos useammilla olisi uskallusta heittäytyä niin kuin Muilun tanssijoilla." (Minna Joenniemi, Korjaamo Tabloid)

"Jokainen tapahtuma on tärkeä" -> lue juttu Iisalmen Sanomista 24.7.2008

"Irja-Leena Suhonen lumoutui liikkeestä" -> lue juttu Iisalmen Sanomista 27.6.2008

Zodiakin house-koreografi EEVA MUILU on omaperäinen ja kiitetty koreografilahjakuus, jonka sooloteoksia Loppuunmyyty (Zodiak 2007), Vermiculus (2005) ja Liikaa ääniä yhdelle (2003) on esitetty laajasti sekä Suomessa että ulkomailla. Muilu sai Suomen arvostelijain liiton myöntämän Kritiikin kannukset -palkinnon 2008.

